

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatti létesített új lapot mi örömmel helyeséljük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő: **BILKEI FERENC.**
Segéd-szerkesztő: **KETSKÉS ELEK.**

Megjelenik: kedden, esütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytösdékben.

Banzáj!

(St.) Az oroszverő Kuroki táborából írja egy tudósító, hogy a japán sereget legáltalában *hallgató hadseregnek* lehetne nevezni, mert míg orosz részen egyre hangos dáriró folyik s minden ezrednek megvan a maga zenekara, mely sokszor az ütközet alatt is játszik, a japán seregben még trombita szó sem hangzik, hanem mindenki csendben teljesíti kötelességét. A győzelem pillanatában azonban felkésdésük egetverő *banzaj-kiáltásokban* reszketteti meg a levegőt.

A székesfehérvári *keresztény munkásgyógyesület* is, mely eddig teljes csendben készült a vasárnapi nagy ütközetre, bátran hangoztathatja a győzelem *banzaj-kiáltását*, hogy rámutatva a nyert esatára, e kiáltással fölrazza s eszméinek győzelmes zászlaja alá toborozza a keresztény társadalom minden tagját.

A keresztény *szociális eszmének*, ha úgy tetszik, *keresztény demokraciának*, mint az evangéliumi erjesztőnek át kell járnia a lelkeket. A demokratikus eszme, akár tetszik valakinek, akár nem, az a csillagzat, mely a XX. század homlokán ég; ezen plánetá alatt fejlődik a társadalom, e hódító eszmének előnyomulását, akár a tenger dagályát, ember meg nem állíthatja. Az a kérdések kérdése azonban, hogy a társadalmi átalakulás az evangélium jegyében történjék-e meg, vagy egy rémséges szociális forradalom viharából, a társadalmi életnek, az eddig főnnálló rendnek, a tiszteletben tartott elvek és jogi nézeteknek, a vallásnak, erkölcsnek, szóval az emberiség eddigi életének s legdrágább javainak romjain szülessék-e meg?! Ez a nagy kérdés legfeljebb a gondolatrest, saját magával elfoglalt, önzésének szűk korlátai közé zárt, napról-napra élő embert hagyja hidegen. De aki átérzi a munkásnép nyomorát, aki szívéig engedni jutni a szabad verseny marakodásában legázolt gyengék százezreinek jajkiáltását, aki nyitott szemmel nézi az emancipált *állatember* áldozatainak véget nem érő sorát, a tudatlanság, erkölestelenség, alkoholizmus pusztításait, az okvetetlenül azt fogja mondani: ez így nem maradhat, ezt a rothadt, elernyedtt világot vagy föl kell robbantani, vagy át kell változtatni. Az utóbbi az igaz

és egyedül helyes kívánság. A szociáldemokrácia, bárhogy tagadják egyes sarokbaszorított elvtársak, teljes felfogatást kíván. Első sorban a vallást, sőt az istenben való hitet akarja kiradirozni a világból: „Mi, ugymond Bebel az 1878-iki német országgyűlésen, tudományos meggyőződésünk alapján fogadtuk el az istentagadó nézeteket s kötelezve érezzük magunkat azok tovaterjesztésére és a tömegek közé való átültetésére.” A német szocializmus hivatalos közege, a „*Szociáldemokrat*” egyik száma cinikusán kiált fel: „Tehát ne fáradozzatok idealista urak! a szocializmus az marad, ami volt: istentagadó és anyagelvű!”

Ezzel szemben a keresztény szocializmus programja: küzdeni kell mindaz ellen, ami az embereket nyomorultakká teszi: el kell tiporni az önzést, a bünt, a lelketlenséget, a kiszíjazást, másrészt a munkást nevelni, józanná, fölvilágosodottá kell tenni, vissza kell hozni a szívekbe a keresztény szeretetet, az igazság, jog- és isten előtti felelősség érzetét s ekkor rablás és erőszak, vér és pusztulás nélkül is megváltozik a föld színe.

Ezt a programot hirdették ki vasárnap délután ezernél több ember zugó lelkesedése közt. De ez nem elég. Ha azt akarjuk, hogy a társadalom ezen elvek szerint alakuljon, ezeket állandóan napi rendszerbe kell tartani s alkalmat keresni, hogy eljussanak a nép legszélesebb rétegeibe is. Hadd lássa a munkásnép, hogy a kereszténység nemcsak nem ellensége hanem a legigazibb jóakarója, ki anyagi és erkölcsi érdekeit egyaránt felkarolja!

Ezért volna szükség itt Fehérvárott egy *keresztény népakadémiára*, mely első sorban a keresztény társadalmi programot népszerűsíteni s egyuttal nevelni a munkásnépet! Ott áll a legényegyesület új diszterme, melyet az illetékes körök jóváhagyásával hetenként föl lehetne használni népszerű, ismeretterjesztő előadásokra. Láttuk vasárnap, hogy egyes munkások lelkébe mennyire beleette magát az isten nevével való irtózás; láttuk azt a macacságot, melylyel a szociáldemokrata hóbortokhoz ragaszkodnak: fegyver kell a nép kezébe, érvek kellenek lel-

kébe, melyekkel visszaverheti a felfogatók támadásait! Az ily irányú népmentésnek s népevelésnek hatalmas eszköze lehet az itt indítványozott *keresztény népakadémia*. Itt fogja átjárni a lelkeket a keresztény szociális eszmék erjesztője, itt lehet a néppel népszerű, tudományos kérdéseket közölni, melyeknek mindegyike a keresztényeknek patentjával ellátva a szociáldemokratáktól megtagadott istenhez fogja a lelkeket közelebb vinni.

E nemes munkára bizonyára szívesen vállalkoznak többen a helybeli papság és az intelligencia köréből, sőt a keresztény szociális eszme országos nevtű bajnokait is, *Prohászkat, Giesswein, Ernsztet, Hallert, Huszárt* és másokat is meg lehetne nyerni egy-egy előadásra.

Föl tehát a munkára!

A keresztény munkásgyógyesület legyen valóban *munkás, dolgozó egyesület*: a keresztény szociális eszmék törtető serege, melynek ajkán a lelkesülés *banzaj-kiáltása* a győzelem és eredményes munka visszhangja legyen.

A kath. legényegyesületi ház felszentelése.

Gyönyörű ünnepség keretében tartotta e hó 20-án bevonulását új házába a székesfehérvári kath. legényegyesület. A szépen berendezett ház s az impozáns nagyterem látása az iparos ifjuság minden barátjának lelkét az öröm és megelégedés érzelmeivel töltötte el. Hogy az ifjak mit éreznek, kik sajátjuknak mondhatják a díszes otthont, azt megmutatta arcuk ragyogása s az az ujongó lelkesülés, mely énekeikből, szavalaikból s beszédjükből félelnek áradoz.

A keresztény társadalom csak mélyeséges hálával gondolhat azokra, kik önzetlen áldozatkészséggel s fáradságot nem ismerő agitációval iparos ifjainknak hajlajat emeltek. E társadalmon van most a sor, szerető érdeklődéssel — nyíltan szólva: az alapító vagy pártoló tagok közé való belépéssel — az egyesület ügyét előmozdítsa s a még ránehezéző tehertől rövidesen megszabadítsa.

Már 11 óra előtt nagy és díszes közönség töltötte be az új ház dísztermét. Legalább ötszázra tehető a jelenlevők száma, akik közt ott láttuk, *Krenc, Szaborits és Posits* kanonokokat, dr. *Várady* főigazgatót, *Zalai* főgyimn. igazgatót, *Sohár* Déla tsvzéki bírót, *Keczan* törv. bírót, dr. *Klancz* püspöki irodaigazgatót, *Gáspár* Károly főreáliskolai tanárt, *Shreit* Ferenc titkárt, *Reé* István főkapitányt és sok más, azt a máshonnét is is ismert, minden nemes ügy iránt érdeklődő közönséget.

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű őr-, nő-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi, kelengyék, függönyök, végaruk, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígérek. 2721 156—91

Mai lapunk 4 oldal.

Beöröndy István honvédszázadost és számtalan jöbarátát és tisztjét a mennyasszony: Nánessy Etelkát üdvözölte. A násznagyok Gaudernak József altábornagy és Kovács Károly fűszerkereskedő voltak. Az esketést a mennyasszony fiúve Nánessy Medárd pécsi, ciszt. renálú főgimnáziumi tanár végezte. A szertartás alatt a honvédszenekar játszott. Esküvő után az impozáns nászmenet a mennyasszony házához hajtatott, ahol dús lakoma várta őket.

— **Nyilvános köszönet.** Gróf Zichy Nep. János Ő Méltósága Nagyhatóság 100 korcát küldött a „Fejérmegyei r. kath. iskolák taritói egyesületé”-nek tápintezetére, mely nagylelkű adományáért e helyütt mondok tálalás köszönetet az egyesület nevében. Székesfehérvár, 1904. nov. 20. Mayer Károly apátikanonok, elnök.

— **Az urhidaiak szerencséje.** Valamikor híres, nevezetes hely volt Urhida községe. Vöös máty, a mi nagy költőnk, bizonyára kellemes emlékeket fűzhetett hozzá, mikor a „Két szomszédvár” című eposzának színhelyét Urhidáról és a mellette fekvő Ság-ról nevezte el. Nepe jómódú volt, különösen míg szőlői dúst tetmesel ajándékozták meg. A filoxera-uralom óta rohamosan hanyatlott lefelé a kétségbejött nyomorúság határáig. Ha valahol, hát Urhidán meglátszott, hogy az a kis fereg mennyire tudja elragni az élet és megélhetős gyökereit. Most azonban a hír szerint jobb napok reménye dereng a szegény falu felett. Nemrégiben ugyanis a község közepén, közvetlen az iskola és községház közelében elég gazdag tartalmu közszénbányára akadtak, a mely 10—12 méternyi mélységben a föld színe alatt gazdag pénzfi rásként kínálkozik. A község rendkívül jó minőségűnek látszik, szép fekete, fénylő s nagymennyiségű. A váratlan hír nagy örömet okozott a lakosság körében, a kik ettel egy boldogabb jövőd hajnalát reménylik. A mint benünket értesítnek, gróf Bathányi Lajos polgárdi földbirtokos már lépcsőket is tett egy részvénytársaság alakítására, mely a bánya kiaknázását venné feladatául. A némes gróf már azért is buzgólkodik a társaság létrehozásán, mert ő az egyik mozgatója a Balatonparti vasutnak, a mely Székesfehérvárról kiindulva a Urhida mellett haladna el és közszénbánya létesülése esetén azt is jelentősen támogatná. Szóval az urhidaiaknak van okuk és joguk reménykedni.

— **Halálozás.** Szórády József volt fehérvári lakos 65 éves korában Zámolyon hosszas betegség után elhunyt. Szórády Gyula plébános az elhunytban édesatyját gyászolja.

— **Szengázmergezés.** Nagyperkát lakossága megdöbbenve tárgyal egy szörnyű esetet, a mely tegnap óta állandóan közbeszéd tárgyat képezi. Özv. Lampert Józsefné, kinek iparos férje már több évvel ezelőt elhunyt, nagy szegénységben élt Nándor nevű 12 éves unokájával. A szegény asszonyt mindenki szerette és becsülte, mert igazi példányképe azoknak a jólelkű szegény asszonyoknak, a kik senkinek kellemetlenséget nem okoznak s néma megadással viselik az élet súlyos terhét, a melyet az Istenben való erős bizodalom tudata enyhít. Lampertné is ilyen volt. Naponta megjelent az Istenházában s ha szemében könnyek csillogtak is a templom ajtajában, mire visszatért fülzáradtak azok s szívbe magasztos béke költözött, a mely erőt adott az élettel való további harcra. Unokáját, a 12 éves Nándort szerette mindenki. Igazi gyerekszépség volt, a mellett bátor, okos, személténye az iskolának, büszkesége tanítóinak, kit mindenki szeretett és dédelgetett. A templomban az első közt volt s mint a legjobb és legügyesebb ministránsfium a falu szeme mindig megakadt. A fiúcska — mint általában beszélték — névtelen szerdém gyermeke volt s nagyanyja kétszeres szeretetét élvezte, a ki a szülők és öregsztűl minden gyengédségével elhalmozta. Tegnap reg-

gelre aztán becsukódott mindkettőjük életének könyve. A szegény asszonyé, a ki a sirt kereste már minden lépésével s a szép, okos fiúcskát, a ki még sokat és szépet remélhetett, a ki az egyszerű földhöz ragadt szegény sorsából valaha fényesebb napokat is láthatott volna. Hétfőn reggel Lampertné is, az unokáját is halva találták. Mikor reggel reájuk nyitottak, erős közséngáz ömlött ki a szobából, az öregasszonyt pedig az unokájával együtt hidegen, megmerevedve találták ágyukban. Hogy véletlenség volt-e a szörnyű eset okozója, vagy: a mi kizártnak látszik, az öregasszony akarata idézte volna elő a szörnyű eseményt — egyáltalán nem látszik bebizonyítottnak. Lampertné többször panaszkodott ismerőseinek, hogy nyolc élő gyermeke közül alig van, a ki gondoskodnék róla, az utóbbi időben a kis Nándor is betegeskedett, a kinek esetleges halála mindenestre nagy csapást jelent volna a szegény öregasszonyra, mindez megzavarhatta Lampertné lelki egyensúlyát és sok mendemondára ad okot, de másrésztől az a mely vallásosság, mely az özvegy lelket elhőtötte, kizártá teszi az ily szörnyű tettet. A hivatalos vizsgálat minden valószínűség szerint némi világosságot vet az esemény részleteire, mely a jelen körülmények közt a pletyka emlőjén táplálkozik.

— **Athelyezés.** Ehman József honvédszázadost a miniszter városunkból a budapesti 1. honvédgyalozgredhez helyezte át.

— **A magántisztviselők közgyűlése.** A Magántisztviselők orsz. szövetségének székesfehérvári bizottsága f. hó 20-án, vasárnap d. u. fél 4 órakor tartotta közgyűlést a városház nagyertermében. A közgyűlés tárgyat az egyes tisztségek betöltése képezte. Megválasztottak a következők: elnök: Gerő Jakab; társelnök: Pápai Nándor; alelnök: Erdős József; titkár: Ráthi József; segéd titkár: Gombos Lajos; pénztárnok: Németh István; választmányi tagok: Alstädter Mór, Busztin Fülöp, Kalmár László, Kálmán Sándor, Konréd Kálmán és Meister Adolf. A közgyűlés megbeszélte a választmányt, hogy az állandó helyiség kérdését megbeszélés tárgyává tegye, továbbá a legközelebbi napokban tartandó ismerkedési estély helyét és idejét meghatározza. Ráthi József felkérte a bizottság tagjait, hogy az esetleges állásüresedéseket és állást keresőket néla, mint a központ tudósítójának bejelentésék. Végül a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavaz Havranek József kir. tanácsos, polgármesternek, hogy a termet átengedni szives volt.

— **Sakkélet.** Sakkozó társaságuk rendezési közgyűlést gróf Festetich Benő elnökkel mellett tegnap este 9 órakor tartotta meg a körhelyiségében, az „Orthon” kávéházban. A népes és lelkes közgyűlés egyhangulag közfelkiáltással a következőket választotta meg a jövő társasági évre tisztikarát: Elnök: Exner Győző. I. Alelnök: Gróf Festetich Benő. II. alelnök: Kunos Gyula. Titkár: Janikievitz Vazul. II. titkár: Auerbach Gábor. Háznagy: Dr. Friss Adolf. Ellenőr: Belák Ferenc. Pénztáros: Németh István. Választmány: Bäuml Samu, Falvy István, Dr. Huszár Adolf, Kaics Demeter, Orbán Imre, Tomm Béla, Vermes Lajos.

— **Zarándoklat Lorettóba és Rómába.** Főpásztori engedéllyel s esetleg Szirmák Béla vezetése alatt indul Budapestről a keleti (központi) pályaudvarról nov. 30-án este 8 óra 30 perckor. A zarándoklat a Szeplőtelen fogantatás kihirdetésének 50-ik évi jubileuma alkalmából vezetetik Rómába. A résztvevők Lorettóban 2 napot Campocavallóba 1 és Rómában 5 napot fognak időzni; a csak Lorettóba menők 8 napig időznek ottan. Résztvételi díj oda és vissza Loretto és Rómába I. oszt. 125 kor., II. 95 kor., III., oszt. 60 kor. csak Lorettóba I. oszt. 80 kor., II. oszt. 64 kor., III. oszt. 36 kor. Jelenkezések nov. 28-ig Bányiba (pestm.) a plébánia hivatalnál fogadtatnak el.

— **Blaumontag.** Különösen a csizmadia-és cipész-legények közt divat az a szerencsétlen szokás, hogy a hétfői napot munkátlanul, s a: mi még nagyobb baj: dorbezőlva töltik el. — Szerencsére, ez ma már nem általános szokás; de még mindig közismert. A blaumontagos mester, vagy munkás jóra való alig lehet. Ugy áll t. i. a dolog, hogy vasárnap dolgoznak, (akkor végzik a megkészt munkákat) és vasárnap estétől kezd reggelig mulatnak. Az egyik bűn szűli a másikat. Kövesi János (Csapó u. 4.) csizmadia segédje, Csónka István is egész estig lumpolt s tegnap reggel 10 órakor kifogyott a pénz, felverte hát a gazdáját, és pénzt követelt tőle. Mikor a mester nem volt hajlandó vele szóba állni, nagy zajt csapott, úgy, hogy Kövesi kénytelen volt fölkelni. Ki akarta tessékélni a legényt, de az kést rántott elő, többször feléje szurt. Az egyik szurás a csizmadia kezét érte, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a balkezének három középső ujját teljesen átmetsette. Dr. Szigeti, aki az ujjakat összevarrta, nem tartja kizártnak, hogy Kövesi balkezére egész életében nyomorok lesz. A rendőrség a vérengző legényt még az éj folyamán letartóztatta a Laki-féle korszmban. Kihallgatattván, azt mondta, hogy teljesen régező volt, nem tud semmiről, de azt tudja, hogy mesterét nem szurta meg. Atkiserik avizsgálóbíróhoz.

— **Gonosztett.** Bebesi József mindössze 22 éves s a „szent” szociáldemokrácia annyira „felvilágosította,” hogy folyton azon panaszkodik, hogy „milyen nehéz a szegény embernek megélnie.” Ezenközben pedig csak néha napján vesz szerszámot a kezébe, és ha keres is valamit, menten megissza. Persze amikor zsebéből a pénz kifogyott, s a zsidó utánözhatlan „előzékenységgel” kitessékeli a korszmból, az édesanyja nyakára jár, attól követel élelmet, ruhát, sőt sokszor pénzt is. A szegény özvegy asszony abból él a mit a veje fizet neki. Gausz István ugyanis, aki urasági inas, nem tarthatja magánál 9 hóna, pos kis fiúcskáját, épp azért a napához hoztak azeknek havonként 20 koronát fizet. Bebesi József mindig ferde szemmel nézte a „porontyot,” mert — ugymond — „mindet eleszik előle.” Tegnapelőtt megint elfogyott a pénze a korszmban, de mivel még nem itta le magát teljesen, haza ment és az édesanyjától pénzt követel. Édesanyja, öz. Bebesi Józsefné (Öreg-u. 60.) azt mondta fiának „Miert adjak én neked pénzt, mikor te a keresményből soha egy fillért sem adsz!” Erre a vadállatias legény annyira feldühödött, hogy egy sőtörő mozsarat kapott fel, és a gyermek-kocsi felé dobta, mert „az a kutya-fajzat az oka mindennek!” Az édesen alvó, ártatlan fiúcskát csak a kocsi ernyője mentette meg a biztos haláltól; de még így is lsten sodója, hogy semmi baja nem esett. A megrémült öreg asszony kiugrott az ágyból, s alig tudta megfékezni a minden emberi érzésből kivetkőzött legényt, aki a sikertelen dobás miatt újra felkapta a mozsarat, hogy agyonüsse vele azt a szegény kis gyermeket aki neki mindig utjában volt. Ha a javveszélésre a szomszédok idejében be nem rontanak, bizonyára megölő őt. A rendőrség letartóztatta a vadállatias legényt és átadta a vizsgálóbírónak.

— **Postai küldemények.** A kereskedelemügyi minster ur, a mult év november 1-től kezdve a bérmentellenül feladott vagy elégtelentl bérmentesített levélpostai küldemények (levelek, levelezőlapok, nyomtatványok, árominták és üzleti papirok) után esedékes portóösszegek lerovására és ez alapon való beszédésére a portójegyek használatát rendelte el. Ezen portójegyek használata mellett, a közönség könnyen ellenőrizheti, hogy az egyes postai kézbesítő közegek, nem szednek-e a kézbesítendő portós küldemények után, a rendes díjknál nagyobb összegeket vagy nem fizetnek-e oly küldemények után is portót, a melyek után egyáltalán nem szedhetők.

Különleges újdonságok:
Férfi-, ur-, lányka- és fiú-
sapkákban.

Valódi
orosz és harburgi sárcipők.
Esdernyők.

Borsalino, Pless, Pelikan és Gyukits kalapgyárak egyedüli raktára.
Különleges nagy választék Pichler-féle loden, kemény és puha nyulszőr kalapokban. Tiszta
selyem cylinderek 5 frittól feljebb.

Utolérhetlen választék nyakkendő újdonságokban. Remek I koronás nyakkendők.
Knazovitzky Béla Székesfehérvár.

2727

104-63

Hammertli- és Zacharias-féle
bőrkoztyúk Szarvasbőr-
párja 75, belső glase 85.

Chevro, box, vikozos bőr-
cipők, mindennemű gyermek-
cipők.

— **Portómentesség az iskolásoknak.** A nagyméltósági vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Úr értesíti az összes iskolásokat, hogy a 74979/904. sz. rendelete alapján a felekezeti tanítók fizetékfizetésére és korpótlékának fedezésére engedélyezett államszolgálatokról szóló nyugtatványokat „Oktatás ügyben portómentes” záradékkal a m. kir. adóhivatalokhoz portómentesen küldhetik be.

Az Egyházmegyei Könyvnyomdában egy jó házból való fiu tanuló felvétetik.

Bástya-utca 7. sz. ház hely — Madaras kert — eladó. Tudakozódhatni Székesfehérvári Kereskedelmi Banknál.

Bor-eladás zárt palackban.

Uj bor	litarje	28 kr.
Asztali bor	0	32 kr.
Rizling	0	36 kr.
Vörös	0	40 kr.

Németh Jánosnál, Simor-utca 37. sz.

Színház.

Szombat. Megnyitó.
Elég csinosan, majdnem teljesen megtelt a városi színház szombaton, hogy a megérkezett szintársaságot teljes egészében élvezhesse. A hírek, melyek Szombathely felől érkeztek, meglehetősen gyenge világosságban tündököltek. Micsy F. György truppját. Nem voltak megelégedve a hiányos személyzettel, a mi természetesen rontotta a játék összhangját s talán ezért a szombathelyiek örömmel üdvözölték azt az eszmét, mely szerint az ő városuk kikapcsolódnék a székesfehérvári szinkretizmusból.

Mihozzánkig azonban gyors fejlődési prozesszuson ment keresztül a társaság, kapott primadonnát és egyebeket is. És ha az első pillanatra általános képet akarunk magunknak alkotni, elismerhetjük, hogy az ideai társaság általában felülmúlja a tavalyit s talán szabad reménylenünk azt is, hogy a rendezés munkája sem fog annyira boszantó kívánnivalót hagyni maga után, mint az előbbi esztendő. Ezt azonban csak magára a színházi rendezésre értjük. Hogy a jegyek elárulásánál ismét érvényesülnek azok a régi monopolizáló mizériák, a melyek miatt két esztendővel ezelőtt a városi bizottsági ülésen is érélyes hangok emelkedtek — nagyon jellemzők. Ha mást nem, de annyit mindenesre megtudhatunk, hogy Micsy igazgató nagyon szorult helyzetben állhatott, hogy kegyelemre meg kellett adnia, mikor tudhatta, hogy a színház jegyeknek egy bizonyos trafikban való elárulása visszariasztja a publikumnak egy igen számbavehető részét, más oldalról pedig a direktor ily nehéz feltételek mellett kénytelen egyezkedni, hogy anyagilag súlyos károkat szenved.

A szombaton előadott darab *Hajduk hadnagya* premiere minálunk. Rajna Ferenc és Czobor Károly magyar tárgyú, történelmi vonatkozású darabja ragaszkodást fejez ki ahhoz az irányzathoz, mely a kurucvilág népszerű korszakával akar hódítani az ébredező nemzeti eszme napjaiban. A franciák Budát ostromolják, hogy az ott megszállt törökök kifüstöljék. A kurucok egy csapata Esztergomnál táboroz Boronay Imre (Papp János) vezérlete alatt. Unatkoznak a kurucok mód nélkül, midőn híre megy, hogy Jadviga grófnő (Káldy Mariska) keresztülutazik. Boronai eleje megy, beléje szeret és elkíséri kocsiját. Természetes, hogy ezzel megsértette a hadi fegyelmet s készen állhat a legsúlyosabb büntetésre. A mi tényleg előre is veti árnyékát, a mennyiben Banchefort francia ezredes keresi őt s nem talál.

ván, kiadja ellene az elfogatási parancsot. Idáig az első felvonás. Meglehetősen lassan mozog a téma, csupán az utolsó jelenetnél emelkedik magasabbra a hangulat, midőn a hadnagy érzékeny bucsuját látjuk, a mint megválik kardjától, szabadságától. Itt már az eddig unalmas zene is kezd fülbemászóbbá válni.

A második jelenet a főhadiszállási főőrségi táborban játszók. Boronay siralomházban ül. Jadviga grófnő azonban szövetkezik Szép Icciggel a császári hadak kémével s a III. felvonásban, midőn Boronay hajdúi élén a budai vár elfoglalására rohan megmentik a főbelövetéstől. Jadviga ugyanis kieszközli Boronay számára a kegyelemlevelet. Hogy a szerelmesek egymáséi lesznek, az persze természetes. Ez a darab elég rokonszenves meseje, melyhez a szintén elég kellemes zene járul. Sok helyen emlékszünk ugyan a Cigánybáró motívumaira, de hát sehol sincs megírva, hogy Czobor eredeti zenei talentum.

A játék eléggé összhangzó volt. Káldy Mariska mint primadonna szép hatást ért el énekével. Hangja tisztán csengő, komoly iskolázottságra vall s a fejhang némi árnyalatától eltekintve teljesen kielégítene a közönséget. Káldynak egyébként lenge, magas alakját, ragyogó fogorát, melyet akaratlanul is gyakran szemlél a publikum, sokszor lesz még alkalmunk látni. Papp János baritonja erős, érces s szinte elpusztíthatlan, kár, hogy egy kissé viseltes. Jakabfy Jolán régi ismerős s temperamentus, kacagó jókedve kedves emlékekben van még a színházat látogató publikum előtt. Haraszi Mici pedig — úgy látszik — elsőrangú kedvence lesz a közönségnek. A komikus Virágh Ferenc azon a nivón áll, mely inkább hajlik a bohókodás felé. De hát a közönség, mely első sorban kacagni akar, bizonyára sok vidám percet fog Virághnak köszönni, a mely különösen a zsidószerepekben ritka természetességgel fog majd érvényesülni. A kar olyan, a melyn eddig szokott lenni. Szükséges rossz, a mely nélkül el nem lehetünk, de a melyet inkább szeretnénk a lullissák mögött látni. Fine finale: vegyes érzelmekkel, de jó reménységgel várjuk Micsy társulatának jövődő szereplését.

Vasárnap, November 20.

Délután 3 órakor, félhétvárákkal: *Sulamith*. Káldy Mariska játszotta a címszerepet. Szép hangjával a délutáni előadások közönségét teljesen meghódította.

Este *Hajduk hadnagya* ment másodsor. A földszint eléggé megtelt, de a páholyok bizony jórészt üresek voltak. *Haraszi Mici* szerepét *Rózsahegy* Sárika vette át s elég szépen meg is játszotta.

Hétfő, november 21.

Tavaszi. Sajnáljuk, de erről az előadásról alig mondhatunk valami kedvezőt. Amíg pl. tavaly a *Tavaszi*-nak már a bemutatójáról azt írhattuk: „... az előadás annyira jó volt, hogy vidéki színpadon hasonlót nem igen produkálnak.” A keringő- király fülbemászó dallamainak édes zenéje nem tudta élvezhetővé tenni a súlyos librettót, mert a szereplők a visszatartó erkölcsi motívumokon épült darabot „discret” előadással nem iparkodtak elfogadhatóvá tenni. (Pedig a lítkár ut ígérteket tett szerkesztőségünkben a „discret”, játékra.) Nem mondjuk, hogy, ha Sz. Pörszonyi Lenke, Szalóki, Gulyás stb. előadásában rem láttuk volna a darabot, nem volna kedvezőbb a véleményünk, de az is bizonyos, hogy ennyi izléstelenséggel dicseretnek ők sem arattak volna. A régiék közül alig láttunk viszont mást, mint Szigethy Andort és Jakabfy Jolánt. De ezek aztán ki is váltak. A félhétváras előadást elég szépszámu közönség nézte végig; de bizony nem nagy gyönyörűséget találtak benne. Jó lesz tehát az ígérteket beváltani, mert a leghívebb színházlátogatók is megriadnak az ilyen előadástól.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Vízivárosi. A Mantz-óvoda ügyét azóta is élénk figyelemmel kísérjük. A tény az, hogy a tervek a belügyminisztérium közreműködésével, s bekerültek a vallás- és köznevelési minisztérium kérserev osztályába, a hol most alulról és várják a kitételeket. A mi részünkről megteszünk minden lehetőt úgy is mint hírlapírók s ügyis, mint a törvényhatósági bizottság tagja, hogy az ügy minél előbb kiemelkedjen a Tisza minisztérium átkos retortáiból.

Dr. V. Róma. Azt a bizonyos cikket a karácsonyi számban okvetlenül várjuk. Forró készoriat!

HEGYESY GYULA

ZONGORAKÉSZÍTŐ, SZ.-FEHÉRVÁR, SIMOR-UTCA 21.

Elvállalok mindennemű zongorák, piáninók stb. javítását, hangolását. 15 évig működtem elsőrangú gyárakban és több év óta önállóan.

2743

52-21

Bor eladás.

Sárszentmihályi gazdaságban gróf Zichy Jenő saját termései hegyi fehér és vörös ó fajborok egy hltren felüli mennyiségben a vevő hor-dóiba átfejve eladók | — | — |

Tudakozódhatni:

gróf Zichy Rafael
gazdasági intézőségénél
Sárszentmihály, Fejérmegye.
Vasutállomás helyben Fejér-Zichyfalva.
Ügynökökkel nem tárgyalunk.

2877 15-5

Kárpitos butor-raktár.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy kész kárpitos-munkákból u. m. garnitúrák, ebédlő-divánok, ottománok stb. stb.

raktárt tartok

a Megyeház-tér 13. és Simor-utca 22. szám alatt.

Elvállalok továbbá mindennemű kárpitos és díszítő munkákat, valamint **szobák tapétázását**, ugyszint a kiválasztott minta és rajz szerint megrendeléseket a legutányosabb árban!

Feltétlen megbízhatóság, elsőrendű munkák.

Kiváló tisztelettel

Vida Elek

2870 kárpitos és díszítő. 57-11

Görenday Gyula
vászón, fehérnemű, rufös és rövid-áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Tenis rekot, Tennis cipő, Tennis labdák, Sport ingek, Sport sapkák.

Alfánlja hazai gyármányú vászón, asztal-nemű, valódí rumburgi és szileziai kézi szőtt vászón és ágyszövetekre szolgáló damaszt és kanavász arukat. Schroll Benedek pamut vászón és sifon arukárára. Fürdő ruhák, fürdő köppény. Legdivatosabb férfi ingek, delétre bármely fehérnemű gyorsan és pontosan elkészítetik. Csecsemők részére készletben ingecskék, szövött és kötött ujjas hosszúpárna, pólókötés, bűsz és kosztakarók, gumilepedő, szalag, csokor. Szövet ág- és asztalterítők, csipke és szövet függönyök. Torontáli, Axmiszter és tapasztri szalon és futó szőnyegek. Gyapju és teveszőr ágytakarók; levarrott Kásmir, Klott és selyem paplanok. Dívetés ruha szövetek, Cosmanosi mosókéme és selyem-kelmék. Szalag, csipke, fátöl, divatos övek, vállfűző, napernyők. Nagy választék keztyű és harisnyából. Lúszter és mosható kötények. — Szövet és rufös árúval 5 # engedmény. 2750 .104-53

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.